

I.
fericiți cei care înnoptează
departe de cuvinte și nu
aud liniștea în care se îmbăiază
urletul,
chemarea de fiară la ospățul cel
tainic

II.

te caut

e ziua mulțimilor vagi

în locul meu va suferi corul antic

mă retrag spre soare apune

împuținat

neștiut

adiere cumva

III.

**ploaia a șters urmele
se ascund în canale
fără stăpân temători pașii**

**într-un ierbar mai păstrez
emoția întâlnirii cu ferigile**

Atât!

IV

smerit aștept cu tine în brațe
un prag
fără amprente
nu știu încotro sau dacă

deja

oricum

peste umăr tânjește privirea după
cel fără de chip nu
i se poate reproșa decât surpriza

„Dincotro, Doamne? ”

V.
semeț
cu mâna pe șold
în slujba împăratului
necruțator privind ca printr-o
vitrină femeia

întârzii clorofila pentru ultima
poză color
să bântuie culegătorul cel vrednic
prin livezi interzise
cu scări din amintiri și proptele
de jad

stârpesc bezna între coperți
rastelul cu adevăruri
și steaua polară
în piața pustie

**cortina cade
frigul rămâne
intact
scheletul orei de anatomie**

VI.

între răsărit și apus

caldă se dăruie

desface picioarele – margini

de lume

nămolos unduie coapsele

între maluri plăpânde croiesc

albia

chemarea deltei

uitarea

VII.

rânjetul amiezii

nevăzut

jegul rugina

sărutul care trădează

mântuire cerșită

clipa

VIII.

cel care îmi veghează ploile
adapă iluzii
de strajă în fața abatorului
de fluturi

cu bună purtare prin târg
neajutorat în oglinzi
marele intrus

Risc viața lângă un mugur
în flăcări!

Oricum cenușă e-n toate! Amin!

IX.

nor de lăstuni în amurg

apasă pleoapele

uitat rămâne fiorul uitat

bobul de rouă uscat ciorchinele

rânced miezul amar ecoul

târziu

începutul

atârnă picătura

